

Az osztályterem mint mikrokozmosz

BOGDÁN BIANKA

egyetemi hallgató, Partiumi Keresztény Egyetem (Nagyvárad)

bogdan-bianka@partium.ro

Az osztályterem olyan mikrokozmoszként jelenik meg, amelyben a diákok és tanárok össze vannak zárva, ezáltal modellezik a társadalom dinamikáját. A szereplők magánéletéről nem sokat tudunk, csak azt amit az osztályban mondanak, tesznek. A film franciául *Entres les murs*, magyar fordításban *Falak között* szimbolikus jelentésű: az osztályterem falai nem csak fizikailag zárják össze a tanulókat, hanem kifejezik azokat a határokat amelyeket a társadalom szab meg.

A tisztelet egy nagyon fontos központi kérdés. Nem csak a filmben, de a való világban is bárhol, nem csak az intézmény falain belül. Mint leendő tanár, úgy gondolom, fontos kivívni a diákok tiszteletét. A tisztelet oda-vissza működik. Nekem is meg kell adnom, hogy működjön, de vissza is kell azt kapnom. François többször olyan dolgot mondott vagy tett, amivel én nem feltétlenül értek egyet. A film során többször az az érzésem támadt, hogy a tanár nem teljesen tudatosítja magában, milyen súllyal jár egy multikulturális osztályban tanítani (Balázs 2009, 2015, 2019, 2023), és azt irányítani. Amikor Ausztriáról kérdezték, azt mondta, hogy ez az ország olyan kicsi, hogy ha eltűnne a térképről, észre se vennék. Egy olyan osztályban, ahol több nemzetiség van összezárva, ilyen tanárként nem mondhatunk. Ha nem ismerik azt az országot, mesélni kell róla inkább, és nem azt mondani, hogy gyakorlatilag egy haszontalan ország. Az is előfordult, hogy nem értette a különböző nemzetek hagyományait (Balázs 2024: 274–279), mint példának okáért azt, hogy ki előtt esznek és nem. Viccet csinált belőle, a diák pedig el is mondta utána, hogy mindegy is, hiszen a tanár úgysem érti meg őket. Kimerültségében többször megjegyzést is tett a diákokra, mellyel elvesztette bizalmukat és tiszteletüket. Ezért is olyan valóságos a film, mert ez a való életben is megtörténhet. A tanár is ember, bárki bármit gondol, ők is elfáradnak.

Kifejezetten pozitív, hogy órán a médiával is foglalkoztak. Képeket nyomtattak, szövegeket írtak hozzá, valamint videót készítettek. Ez volt a filmből a kedvenc jelenetem, mert harmonikus volt, feszültség nélküli. Láthattuk, hogy a diákok jobban ki tudják így fejezni magukat, mint írásban. Videófelvételen, mintha nem szégyellnék magukat. Ezért fontos a média oktatása az iskolákban, hogy minél több tere legyen a diáknak önmaga kifejezésére.

François tehát hitelesen ábrázolja a tanári hivatás komplexitását, hiszen hol türelmes, hol motivált, hol elkeseredett, hol bizonytalan, hol fáradt. Védi

a diákokat mindenek felett, még akkor is, ha tudja, hogy tényleg hibát követtek el. Többször csalódik is a diákokban, valamint a szülőkkel is szembe kell szálljon. A szülők csak a gyerekeknek hisznek. A fegyelmi társaságon az anya csak azt veszi figyelembe, hogy a fia otthon hogyan viselkedik, és teljesen eltekint attól, ami az iskolában, az órán történt.

A film egyik legnagyobb erőssége a valósághű ábrázolás. A szereplők arcán látjuk mindig érzelmeiket, nem finomkodnak, kimondják nyíltan gondolataikat. Viszont konkrét megoldás a végén nincs, csak rávilágít pár dologra: az oktatásban olyan stratégiákat kell használni, amelyek jobban elősegítik a diákok fejlődését, valamint több támogatásra lenne szükség, mind a szülők, mind a társadalom részéről.

Hivatkozott szakirodalom

- Balázs Géza 2009. Az informatika hatása a nyelvre. 23-42. In: Bárdosi Vilmos szerk.: *Quo vadis philologia temporum nostrorum? Korunk civilizációjának nyelvi képe*, Tinta, Budapest.
- Balázs Géza 2015. Netfolklór – intermedialitás és terjedés. Replika. *Társadalomtudományi folyóirat* 1-2. (90-91. szám) 171–186.
- Balázs Géza 2019. Hibriditás: kulturális sokk. A techno- és interkulturális világ feszültségeikkel teli jelenségei, és ezek kezelésének lehetséges módjai. *Vasi Szemle* 3: 262–268.
- Balázs Géza 2023. Változások, váltások kora. Nemzedék-, kultúra- és nyelvváltás 227–234. In: *Az internet népe*. Ludovika Egyetemi Kiadó, Budapest.
- Balázs Géza 2024. Szélárnyékban. Művészetkritikai írások. Inter—IKU, Budapest.